

Sygn. akt IV Cz 567/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30.09.2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Jolanta Deniziuk (spr.),

Sędziowie: SO Mariusz Struski, Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 30.09.2013r. roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu

z udziałem K. R.

o ustalenie stanu prawnego nieruchomości z rzeczywistym stanem prawnym w księdze wieczystej (...),

w przedmiocie wymierzenia grzywny

na skutek zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 30.08.2013r., sygn. akt DzKw 1832/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

IV Cz 567/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30.08.2013r. Sąd Rejonowy wymierzył K. R. w kwocie 500 zł.

W uzasadnieniu wskazał, iż uzyskał informację o zmianie właściciela ujawnionego w księdze wieczystej Kw (...). Zgodnie bowiem z postanowieniem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 25.09.2009r. INs 12/09, w wyniku działu spadku po zmarłej Z. R. nieruchomość została przyznana w całości na własność K. R..

W dniu 4.12.2009r. wpisano ostrzeżenie o niezgodność stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Do dnia 8.04.2013r. nie wpłynął wniosek o wpis zmiany w dziale II i tym samym referendarz uprawniony był do wymierzenia, w trybie art. 36 ustęp 4 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, grzywny.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył uczestnik postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 36 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece, sądy, organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego zawiadamiają sąd właściwy dla prowadzenia księgi wieczystej o każdej zmianie właściciela nieruchomości dla której założona jest księga wieczysta.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Chojnicach przesłał sądowi wieczystoksięgowemu prawomocne postanowienie o dziale spadku po zmarłej Z. R. wydane w dniu 25.09.2009r. w sprawie INs 12/O. W wyniku którego nieruchomości została przyznana w całości na własność K. R.

Wobec stwierdzenia, iż wpis w dziale II jest niezgodny z rzeczywistym stanem prawnym, sąd wieczystoksięgowy z urzędu ujawnił wzmiankę o niezgodności oraz wezwał zobowiązanych do złożenia stosownego wniosku, zakreślając jednocześnie termin do wykonania postanowienia oraz rygor w przypadku jego niewykonania. Z roli jaką pełnią księgi wieczyste w obrocie prawnym wynika konieczność dbania przez sąd wieczystoksięgowy, aby ujawniona w księdze wieczystej treść odpowiadała rzeczywistemu stanowi prawnemu. Zasadnie wskazał Sąd Rejonowy, że upłynął już dostatecznie długi okres czasu, aby zobowiązany do złożenia ujawnienia zmiany taki wniosek złożył.

W tej sytuacji, wobec bezskutecznego upływu terminu do złożenia wniosku wymierzono uczestnikowi, stosownie do treści z art. 36 ust. 4, grzywnę, która mieści się w granicach określonych przepisem. W chwili wydania zaskarżonego postanowienia bezspornie uczestnik nie złożył jeszcze wniosku o wpis prawa własności w oparciu o treść postanowienia z dnia 25.09.2009r., a tym samym Sąd nie tylko uprawniony był, ale także zobowiązany do nałożenia grzywny. W aktach sprawy przedstawionej z apelacją nadal brak takiego wniosku. Wskazać należy, że postępowanie mające na celu doprowadzenie do stanu zgodnego z rzeczywistym stanem prawnym wymaga takich działań sądu wieczystoksięgowego, aby stosowny wniosek został złożony. Tym samym osobie nie reagującej na wezwanie mogą być wymierzone kolejne grzywny. W interesie uczestnika jest więc niezwłoczne złożenie stosownego wniosku o ujawnienie zmiany, aby nie narazić się na kolejną grzywnę.

Jednocześnie, po ujawnieniu prawa własności istnieje możliwość, aby na umotywowany wniosek złożony przez uczestnika postępowania umorzyć wymierzoną już grzywnę.

Celem bowiem nadrzędnym tego postępowania jest doprowadzenie treści księgi wieczystej do rzeczywistego stanu prawnego. W tej sytuacji poza oceną merytoryczną pozostają subiektywne zarzuty uczestnika, co do charakteru postępowania przynaglającego.

W tych okolicznościach orzeczono jak w sentencji postanowienia, na podstawie art. 397 kpc w zw. z art. 385 kpc i art. 13§2 kpc,